

RÁBSKÉ NOVINY

ČÍSLO 19.

KE ČTENÍ ZDARMA

15. SRPNA 2013

Toto vydání novin je z velké části věnované hradu Rabí. Pod vlivem rušné turistické sezóny jsem chtěla čtenářům zprostředkovat pohled turisty na památku, jejíž velkolepost a dominanci místního kraje si již mnohdy ani neuvědomujeme.

Doby, kdy hrad byl nedobytná pevnost jsou již za námi, ale bezesporu, do dnešních dní přetrvává jeho ekonomická funkce pro celý region. Existenční jistota podnikatelů ze širokého okolí do jisté míry, tedy nás všech. Ale chtěla bych hlavně zdůraznit, že je místem pro lidi a hradní páni nejsou Páni, ale vstřícní, přátelští lidé. Prošlo jim už tolik lidí tzv. pod rukama, proto je jejich přístup profesionální a kompetentní.

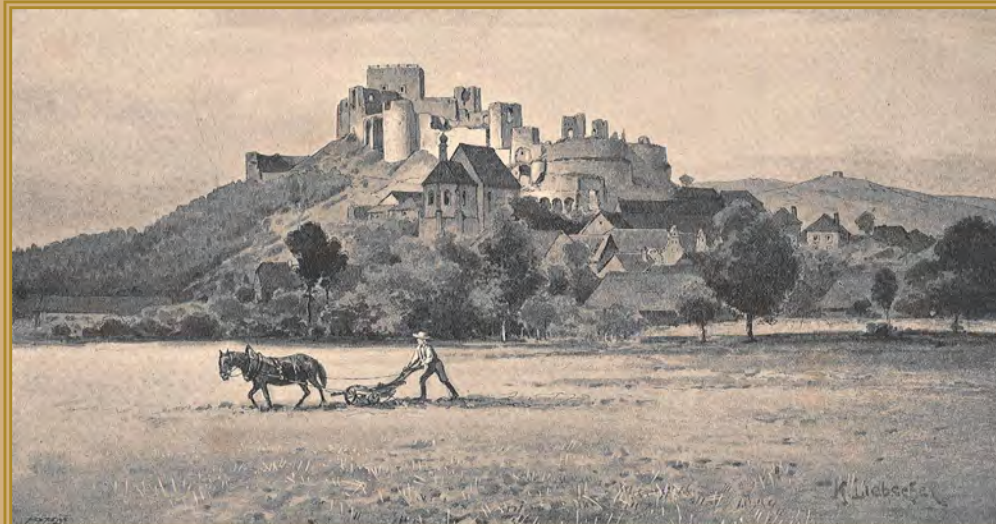
Stále platí zvýhodněné vstupné pro obyvatele Rabí, Bojanovic a Čepic, když se prokáží platným OP na pokladně. Každý, kdo zaplatí vstupné, má zdarma vstup také na včelí šou v hradním příkopu, které se hraje o prázdninách vždy v 11:00, 14:00, 16:30.

Jdeme na hrad na jedno odpoledne, jak jinak - jsou přece prázdniny!

Vážení čtenáři, vítejte na hradě Rabí.

*Děkuji **Radce Půrokové** (zást. kastelána hradu) za ochotu a zprostředkování všech setkání.*

-ed-

OBSAH

Anketa	2
Rozhovor	3
Hrad Rabí	4-5
Slovo starosty města	6
ROSa	7-8
Zkazky starých zbrojnošů	9
Šumavští muzikanti	10
Z historie školy v Rabí	11
Zprávy MěÚ	13
Sport	14-15

MEZI ŘÁDKY

Tento způsob léta zdá se mi poněkud nešťastným.

Byl jednou jeden, měl chleba s medem, byla jednou jedna, ta mu ho snědla. Na tom není nic neobvyklého, kdyby se nejednalo o předsedu vlády a jeho *femme fatale* při hře o nejvyšší státní posty vůbec. Také by se hodil název typu *Padesát odstínů tváře Petra Nečase*. Jsem znechucená a zklamaná z obojího, tím myslím jak skutkovou podstatu, tak otevřený konec celé kauzy.

O to víc je statečnější můj táta s mámou, babička, Venca, Maruna...ti vyhráli válku ve zdraví, s mizernými možnostmi v době, kdy šlo o život, v době nedávno minulé, tak málo připomínané. Proto stále věřím, že vzory máme, i když tam NAHOŘE už dlouho vidět nejsou.

Pražského hradu už dost, není to nakonec poprvé a naposledy, kdy mezi vládci a poddanými zeje obrovská propast. Ale není hrad jako hrad a žádná propast není tak hluboká, aby nemohl vzniknout můstek či lávka. Náš hrad Rabí je úžasným příkladem toho, jak se dají dělat věci s lidmi pro lidi.

Přeji hezké počtení a krásný zbytek prázdnin.

Eva Dušková

ANKETA NÁVŠTĚVNÍKŮ MĚSTA A HRADU RABÍ

1. Jak jste byli (ne) spokojeni s návštěvou našeho města a hradu?
2. Co Vám zde chybí, co byste chtěl (a) zlepšit?

Tomáš, 14 let, Vsetín

1. Líbilo mi sklepení hradu, široké zdi a je tady pěkná místní architektura.
2. Jsem spokojený.

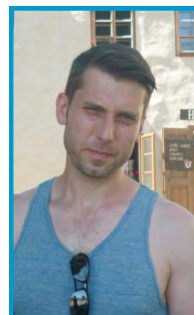
Dušan, 44 let, Rožnov p. Radhoštěm

1. Celý hrad je pěkný, jak je rozsáhlý a původní.
2. To náměstí tady máte moc hezký.

Jana, 41 let, Jablůnkov

1. Hrad je krásný, škoda, že není víc peněz na rekonstrukci.
2. Těšila jsem se do jižních Čech, že uvidím typickou architekturu, jako je u vás. Hezký.

Lukáš, 37 let, Praha

1. Líbil se mi hrad.
2. Město je příjemné, ale nemám rád parkoviště na náměstí. Myslím si, že to sem nepatří, hyzdí to náměstí.

Jakub, 34 let, Roudnice n. L.

1. Líbí se mi to malebné město s hradem. Jsou tady dobří hospody a hodně obsáhlá prohlídka hradu.
2. To parkoviště by mělo být větší a za městem.

Linda, 31 let, Praha

1. Je to super, jsem nadšená. Na hradě to bylo krásné. Měli jsme výbornej bramborák.
2. Víc laviček u tý kašny.

Lukáš, 14 let, Kosořeby

1. Máte to tady pěkný, to město a prohlídka na hradě.
2. Nelíbí se mi to vedro.

Barbora, 22 let, Žďár n. Sázavou

1. Super program na hradě. Střílení z luku a ochutnávky. Mňam. Jak je to propojený.
2. Není co vytknout.

Robert, 25 let, Svatka

1. Perfektní krajina, nikdy jsem nebyl na hradě, ale tohle mě dostalo, zase někdy příště vyrazím.
2. Nemám nic proti.

Jiří, 33 let, České Budějovice

1. Moc se mi líbilo, že na hradě je program pro děti. Ty včelaři byli moc pěkný.
2. Jsem spokojený.

Lenka, 33 let, Bavorov

1. Líbí se mi kašna a selský baroko, radnice.
2. Někdy si v klidu sednout, aby to nebyla hospoda, než přijede autobus.

Zuzana, 42 let, Cheb

1. Nádherný sklepení a akce pivo zdarma, to bylo super.
2. Nemám co vytknout.

Pepa, 44 let, Plzeň

1. Jsem se vším spokojený, nejsem náročnější.
2. Nic.

Adéla, 14 let

1. Vždycky sem jdeme, abysme vyhráli na hradě medovinu. Je to tu pěkný.
2. Nevýhráli jsme medovinu.

Mirek, 44 let, Brno

1. Perfektní.
2. Nic.

HRAD RABÍ

Rozhovor se sokolníkem Milanem Zalešem proběhl s orlem stepním na ruce ve stínu hradních zdí během doby, kdy Milan přijížděl denně v horku po celý týden z Plzně na hrad orla trénovat. Při našem rozhovoru jsem pořídila i tyto fotografie. Hluboký a dlouholetý vztah ke svým opeřencům netřeba dokazovat, uvažují totiž podobně, i na této fotografii hledí STEJNÝM SMĚREM. A tak to má být mezi člověkem a přírodou. (www.dravcizales.cz)

text a foto Eva Dušková

Milan Zaleš s orlem Ivanem

Jak ses dostal k sokolnictví? To je otázka, která napadne téměř každého, kdo vidí tvůj program.

Sokolnictví byl můj koníček od svých 13 let. Profesionálně se věnuji sokolnictví od r. 1993, takže letos máme 20 let výročí firmy. Dravci mě vždycky přitahova-

li. Ať to bylo ve formě šelem: žraloci, krokodýli, hadi nebo ti opeření. Dostupnost byla nejsnazší právě u dravců, navíc pocházím z Kladna a tam byl velmi známý sokolník pan Karel Bock, takže s ním jsem se učil ty první krůčky této profese.

Vystudoval jsem střední zemědělskou školu v Plasích, kde jsem složil myslivecké zkoušky a už zbýval jen krůček udělat sokolnické zkoušky.

Po revoluci jsem chtěl začít podnikat a líbily se mi ukázky sokolnického umění na hradech a zámcích v Německu, chtěl jsem něco podobného vybudovat i tady u nás.

Začínal jsem na loveckém zámku Ohrada v Hluboké n. V., tam jsem působil rok a odešel jsem na soukromý zámek Schwarzenau do Rakouska. Vzhledem ke vstupu Rakouska do EU se změnila podstatně legislativa a samotné předpisy nebyly srozumitelné ani pro ně samotné a tak jsem využil nabídky působit zde na státním hradě Rabí. Byl jsem zde od r. 1995 do konce r. 2005.

Trochu si na toto období v Rabí vzpomínám. V 90. letech byl podnikatelský boom, vše bylo neokoukané, nové. Jaké jsou tvoje vzpomínky, přece jenom 11 let, nebo-li sezón, to už je velká zkušenost.

Rád na to vzpomínám. Potkal jsem tady hodně dobrých lidí. **Dělali jsme tady něco výjimečného, to, co nikdo jiný v republice nedělal, a sice kroužení dravců.** Kroužil tady největší dravec na světě kondor velký, orlosup bradatý, luňák červený, orel skalní... s našimi dravci vykroužilo třeba dalších 12 ptáků z volné přírody. Jezdili jsme se stravovat do Nezamyslic ke Kopům a tam nám říkali místní i chalupáři, abychom si dali ještě jednu kasu k jezu do Žichovic, že tam lidi chodí a koukají, říkají: „Hele, už letí ten kondor.“

Hrad je dobře položený a jsou tady pro ptáky dobré podmínky k letu, stalo se to doménou nejen hradu Rabí, ale i celého okolí.

Měl jsem koncepci vybudovat naučnou stezku zaměřenou na dravce, ale nenašli jsme s tehdejšími kastelánem společnou řeč. Potřeboval jsem zázemí a ne žít jako bezdomovec, provozní podmínky hradu tomu tehdy neodpovídaly, proto jsem přijal nabídku ze ZOO Plzeň, kde jsem dodnes. Nebyl to ode mne žádný podraz nebo zbabělost, po těch letech jsem chtěl víc, jít dál.

Ted' se sem do Rabí vracíš na jeden den, v sobotu budeš mít program.

Ano, vznikla taková myšlenka vrátit se sem a zavzpomínat. Takže já doufám, že přijdou lidi, že uvidí to, čím se Rabí lišilo, jak jsi mohla vidět, že orel stepní Ivan je ve výškách a pak letí dolů jako kámen. To v lidech vyvolává něco nadpřirozeného. Je to taková vyšší sokolnická škola.

Vnímáš tuto profesi, jako poslání, myslím ukázat lidem přírodu přirozenou a přitom zblízka?

Sokolnictví se nezměnilo. Změnilo se to, že místo dlouhce, který se používá stále, ale už to není kožený řemen za koženým knoflíkem, se nyní používá silonová tkanice, která vydrží třeba 2x tolik. Jinak pouta, čepičky, rukavice, brašna to všechno zůstalo stejné.

Lidé to zpočátku skutečně brali tak, jako že ty ptáky týráš. Sokolnictví je celé na bázi podmíněného reflexu. Dravec nelítá nazdařbůh, ale energii šetří. Lítá, aby se nasytil, vykoupal, napil, ochránil své teritorium, nakrmil mláďata. **My lidem ukazujeme a vysvětlujeme to, co je pro ně naprosto přirozené, jak se chovají v přírodě.**

Ještě tě na nich dokáže něco překvapit?

Sebemenší chyba člověka v přístupu a toho ptáka už to neodnaučíš. Jsou to třeba maličkosti, ale výcvik prodlouží v negativním slova smyslu, to mě dokáže překvapit.

Co tím myslíš, tou chybou? Pach člověka, nebo oblečení?

Ne, třeba mám orla mořského – Mařenku, která je odchovaná v Zooparku Chomutov. Tam byl problém v plastových láhvích. Zkoušeli jsme ji na kroužení a průvodkyně šla po louce a měla plastovou lahev na pití a Mary měla hned na rameni, naštěstí to byla průvodkyně Pavla, která věděla, o co jde.

HRAD RABÍ

Bojiš se jich?

Ne. Nesmíš se bát, to je špatně. Kolikrát mě vytočí, ale to je normální, když je máš denně na ruce. Mám k nim určitý respekt, ale nebojím se.

Chtěl bys si být ptákem? A proč?

Chtěl. Mě fascinuje na nich to, že jsou na vrcholu potravního řetězce, jsou úžasní letci, jsou nesmírně chytrí. Je tam to srdce a boj – ulovit kořist. Jsou výjimeční a dominantní. Třeba sova pálená, když má své teritorium, tak se klidně postaví orlu mořskému. Chtěl bych umět létat jako kondor nebo orel. Když se mi poprvé podařilo, aby kondor Kendy vykroužil, bylo to asi 40 minut, tak se přiznám, že jsem ukápl slzu. Byl to pták, kterému bylo 39 let a těch 39 let žil pouze ve voliérách v různých zoologických zahradách. Zkrátka voliérák, postrach ošetřovatelů zoologických zahrad (pojmenovali ho Štípák), přesouvali ho všude možné, až skončil v Plzni a odtud jsem ho koupil já. **To, co se s kondorem podařilo, byl úspěch a byla to také jedna z příčin, proč jsem z Rabí odešel. Umřel na otravu masem.** Lidé se mě na to pořád ptali a mě z toho nebylo dobře. Každopádně kroužení ptáků mi chybí a to, co jsme dělali na Rabí, to nedělá nikdo v republice, je to srovnatelné s evropskou špičkou, je to vrchol toho, co se dá s dravci předvést.

Do Rabí tě táhne tedy poloha hradu a přírodní podmínky nebo srdce?

To souvisí všechno se vším. **Já jsem tady prožil nádherné období, za ta léta.** Hrál jsem za Rabí fotbal, pak jsem přešel do Nezamyslic, mám tady pořád spoustu známých. Určitá generace dětí z Rabí mi tady slova odrostla, nemůžu zapomenout na kluky Homolků, Jirku Rajnyše, Jirku Tičánka a další.

Oni měli všichni domluvené ptáky, které budou nosit a ty byli jako jejich. Navíc pan Kopa z Nezamyslic, na to se nedá zapomenout...

Co je u tebe ještě nového?

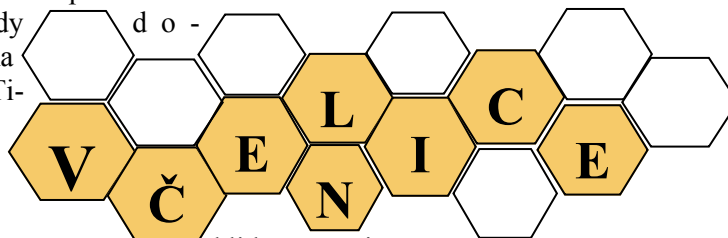
Letos se mi podařilo, jako prvnímu sokolníkovi a chovateli v ČR (možná i v Evropě) umělou inseminací odchovat 2 mořské orly. S takovou událostí stojí zato se pochlubit.

Výborně. Děkuji Milane, přeji ti, aby v sobotu na Rabí všechno klaplo a hodně zdaru.

Pozn. pro čtenáře, jak to všechno dopadlo:

V sobotu 20. července měl Milan Zaleš na hradě Rabí celkem 3 vystoupení během dne. Byla jsem se podívat, jak celá tahle šou vypadá a jaké jsou reakce lidí. Bylo krásně a během půl hodiny byl hradní příkop plný lidí. Orel Ivan vykroužil do výše 1 km a potom padal střemhlav jako kámen přímo před nás. Milan ze sebe chrlil všechny vědomosti o životě ptáků, které nám ukazoval. Neustále komunikoval s publikem a zatahoval do hry jak dospělé, tak děti. Všichni jsme tak díky němu mohli nahlédnout zblízka do jindy nepřístupné, divoké přírody. Tleskali jsme, jak jen to šlo. Jde mu to báječně a hlavně, lidi to baví.

V naprosto klidném a ničím nerušeném prostředí jsem naslouchala včelaři Oldovi, jak vypráví příběh, který začíná v dětství. Ovlivněn dědou včelařem objevil také u sebe lásku ke včelám a nejen návštěva u známého včelaře Josefa Fukse z Rabí, jej přivedla až sem. Rozhodl se šířit slávu včel krátkým hereckým představením pro všechny věkové skupiny. Nejen Olda je báječný, ale co víc, včelař Michal je poeta, své vyznání proloží verši: **...támhle vzadu ozývá se bzukot, malá křídla o vzduch naráží - to jen naše včelky chtějí splnit úkol, vyvolat vám úsměv na tváři.**

Pro názornost přiletí i včela v nadpřirozené velikosti člověka. Má všechno, co správná včela-dělnice musí mít. Na chvíli je vyrušena z pilného sběru pylu (rozčileně bzučí), aby Olda popsal anatomii včely, nebo-li co k čemu je. Dozvíme se také něco z historie včelařství a o celém procesu, než se med dostane na chleba s máslem.

Produkty, vyrobené z medu v Těchonicích, nebo dovezené z francouzského venkova můžete ochutnat a zakoupit (od samotné včely obrovské). Podotýkám, že v krásných originálních obalech. (www.techonice.cz).

Koupila jsem si medovinu, která dle doporučení na lahvi pomůže mému tělu zbavit se neduhů a psychozních stavů, jenž nám tato doba přináší přehřšle.

Geniální jednoduchá myšlenka: propojení gastronomie s uměním, které je vkusné, tak nikdy nezklame.

-ed-

HRAD RABÍ

Každé ráno před snídaní uvařím si čaj, když ho piji tak přes okno shlédnu širý kraj. První lok však první vadu prozradí mi hned, že v tom ranním čaji mém, mi zcela chybí med (včelař Michal)

Včelař Olda, Lád'a a Martina

Ten den bylo už od rána přesně to vedro *na padnutí*, kdy nelétají ani mouchy. Nádvoří hradu se plnilo, nahé děti probíhaly pod hadicí na zavlažování a já jsem poslouchala, jak to všechno začalo. Jan Radvan z Těchonic - majitel a zdroj všech nápadů a inspirací celé této firmy. Sám jako aktivní včelař využil své

záliby k podnikání - proto všude tolik medu a vosku. Vymyslel projekt na propojení stylového občerstvení na hradě s lukostřelbou a výrobky z Těchonic (medoláda - medy s různou příchutí, medovina aj.) s včelým divadlem. Začínal v době působení bývalého kastelána Michala Nováka. Milan Zaleš odešel a bylo třeba lidem nabídnout na hradě ještě něco jiného kromě prohlídkových okruhů.

Zde působí již 7. rokem a Medolády se staly vyhlášenou pochoutkou. Není to jenom jídlo a pití, v Těchonicích se hraje také divadlo, vyrábí se keramika... a čas běží. Na jedné dovolené ve Francii, kde se Radvanům rozbilo auto a shánějí transport do Čech, seznamují se s pěstiteli levandule. Začíná další směřování firmy a rozšíření sortimentu o francouzská vína, nápoje aj. (www.levandulova.cz). To je jen zmínka o některých projektech, které jsou realizovatelné jen díky lidem, kteří se ztotožnili s touto filozofií. Za dobu, co zde firma působí, vytvořili tak tým, kde si všichni uvědomují, že bez spolupráce to nepůjde. Jsou to přátelé a široká rodina, proto dokáží vytvořit příjemnou a nenucenou atmosféru. Nabydte tak dojmu, že nejsou v práci, ale vy jste u nich doma.

Nebe na zemi je proto více než příznačný název pro jejich občerstvení na hradním nádvoří. Jenom zde můžete ochutnat mimo jiné *pánský a dámský štrúdl*. Vedro nevedro, dala jsem si francouzskou palačinku *crepes* se zakysanou smetanou a levandulovým sirupem, byla lahodně osvěžující. Přišly sem na kávu také dvě průvodkyně Jana a Tereška v dobových kostýmech. Kostýmy dvorních dam ve volném čase Jana šije

doma. Baví jí navrhovat šaty podle historické předlohy, a tak jsem je v nich pro vás vyfotila.

O medu už se zmiňovat nebudu, jenom snad si ještě neodpustím, že *kolem huby* vám ho tady rozhodně nemažou.

Eva Dušková

Průvodkyně Jana a Tereška

UDÁLOSTI

SLOVO STAROSTY
MĚSTA

Vážení občané a chalupáři, chtěl bych Vás informovat o dění v našem městečku od posledního vydání Rábských novin.

Po havárii v červnu l.r., kdy se dostala močůvka na katastru obce Budětice do zdrojů pitné vody v Rabí, jsme vyčerpali vodu z vodojemu a studny, odpouštěli vodu ze zemních hydrantů a intenzivně chemicky čistili pitnou vodu chlornanem. Dva předchozí odběry pitné vody, kdy jeden dle Státní hygienické stanice v Klatovech vyšel a druhý vzorek pitné vody odebraný v místní mateřské školce nevyšel z důvodu většího výskytu bakterií při zahřátí vody na 36 °C. Voda nebyla delší dobu používána a při odběru vody došlo k nárustu těchto jednotek. Až po 3. odběru z 19.8. 2013 byly odebrané vzorky pitné vody v normě, v pořádku. Havárie byla neprodleně nahlášena Policii ČR v Horažďovicích, kdy případ byl klasifikován jako veřejné ohrožení a případem se nyní zabývá Inspekce životního prostředí v Plzni. Požadavek města Rabí je, aby se tento případ již v budoucnu neopakoval.

Budou stanovena taková opatření, aby soukromě hospodařící zemědělec v Buděticích již v budoucnu neuskladňoval chlévskou mrvu nad ochranným pásmem zdrojů pitné vody, které je zřetelně označené tabulkami "ochranné pásmo zdroje pitné vody". Chtěl bych Vás též požádat o šetrné používání pitné vody, neboť v těchto horkých dnech je velký odběr vody a v podhradí je malý tlak vody.

Žádáme Ministerstvo životního prostředí, od kterého jsme obdrželi dotaci na nový vrt, o výjimku, abychom mohli napojit ihned nový vrt na vodojem a tím podstatně posílit zdroj pitné vody. Nový vrt totiž musíme podle nařízení MiŽP 1 rok monitorovat, sledovat, než bude napojen na přívod do vodojemu.

V průběhu měsíce července proběhla úspěšně výběrová řízení na dodavatele opravy bývalé radnice č.p. 15 v Rabí a zateplení kulturního domu. V těchto dnech započaly dodavatelské firmy s pracemi. Opravu radnice – bývalé fary provede Sušická stavební firma ve výši cca 4 mil. Kč a zateplení KD provede firma Lesní stavby Nýrsko ve výši cca 3,5 mil. Kč. U bývalé radnice se jedná především o opravu fasády, výměnu oken, vrat, zateplení zadního přístavku, oprava střech a krovů, rozvod teplovodního topení, vody a kanalizace. U KD bude provedeno zateplení fasády, výměna oken a střešní krytiny společně se zateplením. Společně s OD Soběšice byla zafinancována oprava cesty od rybárny k hospodářským budovám družstva ve výši cca 200 tis. Kč. Byl položen obrus (zbrúšená silniční asfaltová živice) a doufáme, že povrch vydrží nápor těžkých zemědělských strojů a stačí se v těchto horkých dnech zcelit.

Za zmínku stojí též stavební povolení na přestavbu části hasičské zbrojnice, kdy z klubovny a 1. patra vzniknou 2 byty 3 + 1 a 2 + 1. Do zimy budou vyměněna okna. Uvažujeme o zahájení prací v jarních měsících. Oprava lesní cesty v Čepicích byla odložena na příští rok z důvodu možnosti čerpání dotace do r. 2014. Dvě výše uvedené akce musí být proinvestovány do konce r. 2013.

Připravuje se částečné odkanalizování dešťové vody v Čepicích u č.p. 10 a 11 a v Bojanovicích u č.p. 28 a 30.

Závěrem Vám přeji hezké prožití letních dnů, prázdnin, užijte si plnohodnotně dovolené bez úrazů a načerpejte mnoho sil do další práce.

Milan Leopold

Rekonstrukce býv. radnice č.p. 15

Úprava povrchu cesty

UDÁLOSTI / ROSA

Manželství naruby

Kdo zavítal do hradu na komedii Manželství naruby, kterou sehrál divadelní spolek RYNEK z Újezdu u Plánice, určitě nebyl zklamán.

Scény ze života manželského si s chutí zahráli ochotníci z tohoto amatérského divadla. A diváci? Řvali smíchy nejen při klasické scéně: manželův fotbalový zápas v TV a naprosto nutné luxování manželky v obýváku, ale i při vtipných hláškách hlavního hrdiny Vladimíra Kábrta. A když se do toho všeho ještě připlétl instalatér, který si více hleděl ženských vnuad než-li rozbitého WC, bylo o zábavu postaráno. Těšíme se na další amatérský divadelní spolek, který pozveme opět první víkend v červenci roku 2014 na hrad. Nechte se překvapit !

Za spolek ROSa Marie Jamrichová

FOTO soutěž

Spolek ROSa Rabí vyhláší dne 1.4.2013
1.ročník FOTOGRAFICKÉ SOUTĚŽE
pro amatérské fotografy

Téma soutěže: „ Žijí s námi v naší obci ...“

Kategorie:

Osoby bez omezení věku a pohlaví, žijící na území obcí Bojanovice, Čepice a Rabí nebo se vztahem k těmto obcím.

Termín uzávěrky soutěže: 10.10.2013

Místo pro doručování soutěžních fotografií:

MěÚ Rabí p. Jamrichová, Infocentrum Rabí, Mateřská škola Rabí – p.Houdková.

Podmínky účasti v soutěži:

a) Soutěžící se přihlásí do soutěže na přihlášce, kterou je možné získat na místech odevzdávaných fotografií nebo na stránkách www.mestorabi.cz, pod kategorií AKCE.

b) Každý soutěžící může zaslat nebo osobně předat max. **3 fotografie formátu A4** s popisem, co fotografie zachycuje. Fotografie mohou být barevné i černobílé. c) Každý soutěžící potvrdí písemně, že fotografie pořídil osobně a že případné osoby zachycené na fotografii souhlasí se zveřejněním této fotografie. V případě osob mladších 18 let přejímá zodpovědnost zákonný zástupce.

d) Účastí v soutěži vyjádří účastník souhlas s pravidly a podmínkami soutěže. Zároveň vyjádří souhlas podle zák.č.101/2000 Sb.o ochraně osobních údajů se zpracováním

jím uvedených osobních údajů a souhlasí se zveřejněním svého jména ve sdělovacích prostředcích a na internetových stránkách v rámci vyhlášení výsledků soutěže.

e) Veškeré fotografie se po skončení soutěže stávají majetkem spolku ROSa, který si vyhrazuje právo nakládat s nimi podle vlastního uvážení a použít je ke svým propagačním účelům. Soutěžící přihlášením se do soutěže udělují spolku ROSa souhlas k bezúplatnému využívání a nakládání s přihlášenými fotografiemi, a to se všemi způsoby užití, které dovoluje autorský zákon. Výkon nezcizitelných autorských práv k soutěžním dílům i nadále zůstává soutěžícímu.

f) O vítězných snímcích rozhodne porota složená z profesionálních fotografů a výboru spolku ROSa. Výherci budou o výhře vyrozuměni podle údajů zadaných v přihlášce do soutěže.

Ocenění vítězných fotografií :

1.místo odměna 1000,-Kč,

2.místo odměna 750,- Kč,

3. místo odměna 500,- Kč

Výbor spolku ROSa si vyhrazuje právo odměnit věcnou cenou vybrané fotografie jako

„ Zvláštní cena spolku ROSa Rabí“.

Vyhlášení výsledků:

Vítězové soutěže budou zveřejněni v prosincovém vydání Rábských novin a ceny budou předány na vánočním setkání občanů s koncertem, kde budou všechny soutěžní fotografie vystaveny.

POZVÁNKY/ ROSA

ZOO Pízeň

ZÁJEZD

V neděli 8.9.2013
sraz v 8:00 na náměstí

Děti do 15 let zdarma
Dospělí 100 Kč/osoba
Přihlášky na MěÚ Rabí a
v Infocentru
do 31.8.2013

Spolek ROSa
Rabí
zve děti s rodiči a prarodiči
na dobrodružnou prázdní-
novou cestu

ZA LESNÍMI SKŘÍTKY NA ŠIBENÁKU

NEDĚLE 25.8. OD 14 HOD.

Start a cíl je na hřišti v Rabí. Skřítek Šumavěnka vás
provede celým programem. Ostatní skřítky poznáte
cestou.

Na hřišti budou připravené tradiční atrakce
pro děti: střelba, tunel, trampolína...

Občerstvení za lidové ceny zajišťují hasiči.
Vstupné dobrovolné

Kurz kreslení opět v Rabí

Chcete příjemně překvapit sami sebe?

„Mnoho dospělých si myslí, že kreslení je jen pro děti nebo umělce. Ale je to především výborný způsob relaxace. Pokud máte dostatek informací a jste v prostředí, kde se cítíte dobře a v bezpečí, můžete namalovat obrázky, které vás velmi příjemně překvapí,“ říká Mgr. Lenka Kalová, lektorka kurzů kreslení pravou hemisférou.

Ve výtvarných kurzech Atelieru Lenky Kalové jsou respektovány přirozené vlastnosti lidského vnímání. Jde o to rozvíjet rozum a logiku, nenechat se jimi svazovat a vyvážit je tvořivostí, intuicí a schopností prožívat naplno přítomný okamžik.

V ideálním případě jde při kreslení pravou hemisférou o proces, o dovednost nastavit naši mysl tak, aby relaxovala - výsledný obrázek není tak důležitý, ačkoli často pomáhá uspokojit naši (často zbytečnou) ctižádostivost.

V Rabí si mohli zájemci vyzkoušet 16. a 17. března 2013 intuitivní kreslení na hedvábí a malbu akrylovými barvami na plátno. Kurz byl organizován ve spolupráci se spolkem ROSa a byl pro úplné začátečníky.

Na podzim, 9. a 10. listopadu 2014 připravujeme kurz kreslení tužkou – portrét podle fotografie a základy realistického kreslení pro úplné začátečníky. Přihlásit se je možné již nyní.

Schopnosti člověka jsou omezené často hranicemi, které si klademe my sami. Je jen na nás, zda tyto hranice posuneme a vytvoříme si prostor pro sebe a svou tvořivost.

Více informací o kurzech kreslení Atelieru Lenky Kalové najdete na webu lektorky www.kalova.cz

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ PÍŠE: MUDR. PAVEL VOSKA

Na starém bělidle

Vždy, když jdu směrem k mostu přes Otavu a kouknu na louku po pravé ruce, kde nyní většinou lonžují vodáci se svými loděmi, stany, a někdy i auty, vrací mě vzpomínky do doby ne tak dávné, kdy tu na zeleném pažitu jako velké kopretiny svítily řady prostěradel a jiného ložního prádla, také bílé košile a spodky, aby se podrobily bělení, kterým se pomocí slunečních paprsků dotáhl do vítězného konce ten složitý proces, kterému se říká praní. Výsledkem bylo pak vskutku čisto-skvoucí bílé prádlo, které bývalo chloubou každé pradelny. Nyní je tento výsledek dosahován pomocí čisté chemie s použitím různých dryjáků, které v kombinaci s automatickou pračkou usnadňují a urychlují ten nezbytný prací rituál.

Praní, zejména ložního prádla, nebyla totiž vůbec žádná legrace a na tuto činnost byl vyčleněn vždy jeden celý den, kdy se nevařilo a kdy, jak říkával můj tchán, je doma tak nevlídno, že se proto radši většina chlapů zdekovala do hospod. Kupodivu nejčastějším pracím dnem bylo, nevím proč, pondělí. Už den předem se prádlo namočilo do vody měkčené sodou. Potom se v pradelním hrnci s nastrohaným jádrovým mýdlem Helada, nebo mýdlem s Jelenem vařilo na plotně. Ještě horké se pak vlilo do necek a tady na valše se drhlo tak, aby se zbavilo té

nejhorší špíny. Po vyždímání se naložilo spolu s kropáčem a svačinou na vozík a hurá na bělidlo. Zde byl prostor pro rozprostření a hlavně tekoucí voda v řece pro pořádné vymáchání. Pro snadnější přístup k řece tu byly vybudovány kamenné schůdky, které však už dávno vzala voda. Prádlo se postupně obracelo a kropilo, aby nevyschlo. Zbytky mýdla, voda a sluneční paprsky vykonaly své, a tak po důkladném vymáchání a vyždímání se zase naložilo na vozík a táhlo do kopce do Rábí, aby se podrobilo finálním úkonům, sušení a zehlení. Intenzivní skvrny zejména po kolomazi a šmíru se řešily originální metodou. Na inkriminované místo se dal kousek másla a potom už jen plivat, plivat a plivat a to vše spolu se sluncem vykonalo totéž, co nyní „Vaniš, skvrn a špíny se zbavíš“.

Na bělidle se sešlo vždy několik pradelen, které čas bělení využívaly k výměně nezbytných informací, bez kterých se žádná pořádná ženská neobejde. V paměti mi jako nejintenzivnější bělička uvízla paní Heřmanová z Dobytčáku, která tu vždy čekala na svého manžela, který se vracel z práce ve Zbrojovce a vozík jí do kopce pomáhal tlačit. V zimě, kdy bělení nebylo možné, se celý proces obcházel pomocí šmolky, tedy modřidla, které se dávalo do posledního kálení, aby prádlo dodalo tu správnou bělost. To

jsem tedy nikdy nepochopil, že něco tak intenzivně modrého může dodat prádlu tu správnou bělost. Dřinu při praní na valše pomohly usnadnit první pračky. Pamatuji se na tu naši, kterou máma koupila hned v roce 1953, kdy náš táta nikdy nic nechtěl koupit a skálopevně věřil panu prezidentu Zápotockému,

že „naše měna je pevná“ tak dlouho, až jsme přišli o téměř všechny naškudlené peníze. To, co zbylo z převodu, se pak vrazilo do zakoupení pračky.

Byla šneková a prádlo z ní bylo vždy tak zašmodrchané, že jeho rozplétání zabralo spoustu času. Na druhou stranu ale vykonala hodně dobré práce.

Posloužila ještě při praní plen pro našeho prvorozeného syna.

Se starým bělidlem mám já sám ještě jednu víceméně neblahou zkušenost. To bylo v roce 1965 v létě, když mě naše máma přemluvila, abych jí šel pomoci s prádlem. V tu dobu tam bělila i paní Dudová s dcerou Libuší, které v té době bylo 14 let. Nevím, co mě to napadlo, asi jsem se chtěl před slečnou, která se mi líbila, předvést, a tak jsem skočil do řeky, abych se ukázal.

Pohříchu v řece byla po bouřce kalná voda a v místě mého skoku velká dlažební kostka, kterou tam zapomněli při budování regulace. Zkrátka o tu dlažební kostku jsem si rozrazil hlavu a když jsem se vynořil a krev mě zalila obličej, ženské začaly, jak je jejich dobrým zvykem, ječet. Nicméně mě hned zabalily hlavu do mokrého lajntuchu a stoply první auto na mostě, které mě dovezlo do sušické nemocnice, kde mě pan primář Voves ránu zašil.

Od té doby mám na hlavě jizvu, která je s ubývajícím vlasovým porostem viditelnější a viditelnější. Nu což, to jsou ty hříchy mládí, jen kdyby vždy končily jen takovouto jizvou. Staré bělidlo je nenávratně věcí minulosti, ale i dnes, když moje žena vytáhne z automatické pračky prádlo, které má, navzdory chemii, přetrvávající skvrny, tak je hodí na dvorek na sluníčko a skvrny kupodivu zmizí. Inu, není nad staré dobré postupy.

Vše je možné vyprat a vyčistit, jen je třeba mít ale na paměti, že jsou i skvrny, jak pravil pan spisovatel Hrabal, které není možné vyčistit bez porušení podstaty látky. A to platí nejen pro prádlo.

ŠUMAVŠTÍ MUZIKANTI

NAPSAL: Bohumil ZÍKA „Kronika rodu Zíků“

Pokračování kapitoly sedmé: Jak jsme ukradli jednomu francouzskému klukovi kalhoty v naději, že bude muset domů v košili
Kapitola osmá: Něco o mém školním životě, něco o panu řídícím a i dalších cirkusácích

Otec i děda museli slíbit, že příštím rokem opět přijedou. Svoje slovo také dodrželi a byli u nich ještě dva roky. V posledním roce však dopadli špatně a sezonu nedokončili, neboť vzhledem k nízkým návštěvám pan ředitel Ecif-fiero musel sezonu předčasně ukončit. A více se již nevzpamatoval. Jak jsem se později dozvěděl, stal se ředitelem agentury v Belgii, která zprostředkovávala místa pro artistry a další záležitosti, týkající se cirkusů.

To vše už bez nás, dvou trabantů, kteří byli ještě dlouho školou povinní. Hudebníkům a dělníkům nezůstal tento šlechetný ředitel nic dlužen, i když prý si na to musel ještě vypůjčit. V posledním roce nešťastné sezony byl s otcem také Karel Vacek, výborný trumpetista a skladatel krásných lidových polek a valčíků. Jistě je znám posluchačům dobré dechovky. Musím s politováním podotknout, že pan Vacek se před několika léty v jedné ze svých relací zmínil rovněž o této sezoně i o tom, že cirkus zbankrotoval, to vše byla pravda. Nebylo však pravdou to, co řekl o kapelníkovi, tedy o mém otci. Cituji: "Kapelník nás pak nechal ve štychu." Snad by bylo správné, kdyby byl řekl: "Ředitel nás nechal ve štychu." To už bych připustil. Vždyť v nedobré situaci nechal tehdy ředitel všechny hudebníky, včetně otce. Gáži, kterou jim byl ředitel dlužen, dostali však všichni lidé, včetně pana Vacka. Vždyť si na ni musel ředitel, jak jsem se již zmínil, vypůjčit. Stačila bohatě k tomu, aby se lidé dostali domů. A také se všichni, včetně pana Vacka, zpátky dostali.

Kapitola osmá

Než se dostanu k vyprávění o mém školním životě, musím ještě předeslat něco o životě cirkusáků, o tom, co dělali přes zimu.

Většinou nic, také nebylo do čeho píchnout. Byli živi z toho, co si přes léto v cizině našetřili.

Někdo uspořil více, někdo zase méně.

Pro ty druhé byla ovšem zima pěkně dlouhá. Nezbyvalo nic jiného, než chodit ke kupci na dluh - a to u některých začalo už v lednu.

Každý kupec měl zákazníky, kterým dával na dluh s důvěrou, kterou cirkusáci, až snad na nějakou výjimku, nikdy nezklamali. Na to si světští potrpěli a nikdy by nepřipustili, aby se o některém z nich povídalo, že dluh nezaplatil. Horší to bylo s některými domácími. Pro ně měl pan Rob, výborný člověk a obchodník, "extra" cedulku s nápisem: "Zemřel úvěr, zabili ho dlužníci." Provinilci však chodili jinam, kde se jim opět dostalo úvěru. Cirkusákům naproti tomu pan Rob a další kupci milerádi půjčili peníze i na cestu do světa. Každý z nich věděl, že jakmile žena dotyčného dostane první výplatu, hned ji k němu odnese. A ještě moc a moc poděkuje. To už byl nepsaný, cirkusácký zákon.

Když jsme se vrátili z Francie domů, nemohl jsem se dočkat, abych šel do školy. Vždyť jsem se chtěl pochlubit, co všechno jsme zažili a viděli, a také ukázat nové botky. Ty mně a Frantíkovi koupili rodiče ve Francii. Botičky potom budily závist dětí, vždyť se tehdy ještě i v zimě chodívalo v dřevěnkách. I my dva jsme pak dostali dřevěnky, protože jsme nechtěli být žádnou výjimkou, ale také proto, že se nám v nich moc dobře chodilo. Panu řídícímu jsme museli všechny naše zážitky vyprávět, myslím, že i jemu se to líbilo, protože se i občas zasmál, což u něj nebylo moc obvyklé.

Jednoho dne se mě táta zeptal, zda bych se chtěl také učit na housle. To jsem radostí vyskočil a s radostí jeho návrh přijal. Vytáhl odněkud malé housličky, které jsem hned popadl a začal na nich zkoušet. Také Frantík dostal podobné housličky od dědy. To již byl strýc Kojzar mrtev. Existovali však jeho nástupci, kteří vyučovali hře na různé nástroje. Hostinský, pan

František Růžička, dříve také u cirkusů cestoval a nyní učil, pak také pan řídící Ťoupalík, pravý český kan-tor, který učil hře na housle i jiné nástroje, řídil a režíroval divadla, vychovával mladé herce a byl duší kultury na vesnici, člověk, jaký se dnes ani nerodí. Pan řídící však byl proslulý přísností a důsledností. Dirigoval velký orchestr, v němž již hráli vyspělejší žáci, mnozí z nich působili i u cirkusů.

Já a Frantík jsme byli začátečníci a tak nás otec odvedl k panu Růžičkovi. Ten si nás změřil znaleckým okem, prohlédl nám ruce, prsty /zda nám nějaký nechybí / a ještě jsme mu museli něco zazpívat. Abychom si u něj šplhli, ježto byl hostinský, zazpívali jsme mu: "Kde se pivo vaří, tam se dobře daří." Otec se usmíval, věděl již dávno, co v nás obou je. Ale neříkal nic, protože sám nás učit nemohl, když za krátkou dobu musel zase do světa. My byli zatím s výukou velmi spokojeni, pan kapelník nás nijak netrýznil. Rád na něho vzpomínám. V první hodině jsme se učili držet housle a smyčec. To jsme snadno dokázali, neboť tehdy pravidla správného držení smyčce a houslí nikdo na vesnici ještě nepoznal. Zásadou pana učitele bylo držet nástroj a smyčec co nejpevněji, aby nám z nich nevypadl. To by prý byla ta největší ostuda, kdyby se nám něco takového stalo. Síly jsme měli až nadbytek a pak přece bychom mu nechtěli takovou ostudu udělat. No, a tak jsme se činili. Zakrátko již jsme i nějakou tu písničku zahráli. Jen jednou se stalo, že naše hra se mu nelíbila, zrovna jsme hráli Ovčáky a Já jsem z Kutné Hory koudelníkův syn a tu pan učitel popadl svoje housle a obě písničky nám předebral. A tu jsme teprve zjistili, že ku hraní potřebujeme ještě nějakou tu vervu a temperament, protože pan učitel hrál tak, až se žíně trhaly.

Z NEJSTARŠÍCH DĚJIN ŠKOLY V RABÍ

- zpracovala Božena VOKATÁ -

Těžké podmínky provázely školu po téměř celou dobu její existence. Vyučovalo se na různých místech, podle toho, jak přibývaly třídy: také u Šlapáků v č. 9 (dnes hotel ATAWA), v č. 62 (budova mezi konzumem a už také neexistujícím domem Knězů - dnes tam stojí nedostavěný dům p. Kalného). V něm byla v r. 1953 zřízena školní jídelna. Až dosud vyvažovali v hostinci u Janoutů pro přespolní žáky polévky. Tady se také v sále po jednu dobu vyučovalo, dále ještě v sále hostince u Turků, také v kulturním domě a v posledních letech i v budově bývalé mateřské školy. Nesmíme zapomenout na dvě adaptované budovy - č. 4, kde byly 2 třídy, ředitelna a sborovna a vedlejší, zvaná "poštička" s dvěma třídami a kabinety.

Od školního roku 1954/55 měla škola možnost cvičit v kulturním domě, který si obětaví rábsští občané svépomocí během 3 let postavili. Školní jídelna byla přestěhována do hostince u Turků, takže škola měla v užívání celkem 6 budov, mezi nimiž se neustále přesouvaly skupiny žáků nebo učitelů. Stali jsme se tak moderní "pavilonovou" školou ne-li na okrese, tak určitě v kraji.

Přecházení pak ještě zesílilo, když byly vybudovány odborné pracovní nejprve zeměpisu a dějepisu, pak přírodopisu a za deset let pak pro fyziku a chemii. Toto vandrování často i v promáčených botách mělo za následek mnohá chronická onemocnění. Také bydlení učitelů nebylo dlouho vyřešeno, uskrovněvali se porůznu v malých kamrlících se skrovným vyba-

vením.

Pamětníci těch časů by jistě mohli vyprávět!

Protože v Rabí je *"dobré povětrí a dobrá voda"*, jak říkával pan František Hromádka, vzniklo v řadách učitelů několik manželských dvojic, nebo si našli v Rabí a okolí partnery či partnerky, například: manželé Vonáškoví, Knotkovi, Sulanovi, Šustrovi, ředitel školy Miloslav Hůlka se oženil s neteří hostinského Turka „Aničkou“ učitelka Milena Brejchová se vdala za Josefa Šilhavého, učitelka Olga Erbanová se vdala za Františka Duška, učitel Jan Kalivoda si našel nevěstu v Žichovicích Jaroslavu Petříkovou, učitel Milan Pokorný si zase vybral Jiřinu Melkovou za svou nastávající v Bojanovicích i učitel Pavel Hranáč si z Rabí odvezl nevěstu Bohumilu Brejchovou do Přeštic. Učitel Pavel Ottis, který působil na zdejší škole v letech 1956-58, si našel v Rabí nevěstu Marii Uhlíkovou a oženil se s ní.

Také ředitelka mateřské školy Marie Pecková se provdala za Tomáše Zemena a učitelka mateřské školy Miloslava Soukupová si tady našla manžela Miloslava Krause. Výběr partnerů tu byl oboustranný, vždyť za dobu existence školy se v Rabí vystříдалo na 150 učitelů! Někteří tu působili jen krátce, ale bylo jich dost, kteří tu strávili celá léta. I mezi žáky školy bychom našli dost dvojic, které se tu seznámily a vykročily pak spolu na cestu životem.

Služebně nejstarší byli: Miroslav Kubernát - 34 let, Jaroslava Fialová - 31 let, Božena Vokatá - 30 let, Antonín Veselý - 23 let, Miroslav Sulan a Olga Dušková - 22 let, Ludmila Sulanová - 21 let, Zdeňka Reisingerová - 20 let, Milada Kanzelsbergerová - 18 let, Milan Pokorný a Božena Krejčová - 16 let, Miloslav Hůlka - 14 let, Jiří Výrut - 13 let, Jiřina Knotková a Karel Knotek - 12 let, Jana Hoffmanová, Jan Purkar a Jan Vošalík - 10 let.

Pokračování příště

Ředitelka MŠ Jaroslava Petříková (Kaliwodová) a
uč. Miloslava Soukupová (Krausová). Obě si našly v Rabí své
životní partnery

MIX

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

EVROPSKÝ PROJEKT UČÍ, JAK NEBÝT „OVČANEM“

Také si někdy připadáte proti chování politiků či úředníků bezmocní? Máte chuť se někam zavřít a tvářit se, že se Vás politika a občanské dění kolem Vás vlastně netýká?

Takové pocity máme občas asi všichni, jenže ve skutečnosti se tímto přístupem vzdáváme možnosti ovlivňovat svět, ve kterém žijeme a „vydáváme se na pospas“ rozhodnutím, vyhláškám, zákonům, které za nás učinili jiní. Místo aktivního občana podílejícího se na veřejném dění se pak stáváme nezúčastněnou ovčí ve stádu, „ovčanem“.

Demokracie se ve svém původním významu opírá o ochotu členů společnosti spolupodílet se na spravování společného veřejného prostoru. Jenže většina české dospělé populace vyrostla v totalitním režimu a nemá dostatečné znalosti, jak uplatňovat v demokracii svá práva rozvíjet svůj životní prostor a hrát aktivní roli ve veřejném životě.

Toho si všímá evropský projekt „Podpora, stimulace a propagace dalšího vzdělávání jednotlivců v oblasti odborných a obecných kompetencí“, reg. č. CZ.1.07/3.1.00/37.0206 financovaný Evropskou unií a státním rozpočtem České republiky, který s ústředním mottem „Nebud' ovčan! Občanskou gramotností proti ovčanství“ přináší návod, jak se do občanského života účinně zapojit.

Cílem projektu je přinést občanské vzdělávání dostupné pro všechny. Lektori připravili celkem 15 kurzů z oblastí Aktivní občanství a participace občanů na veřejném dění, dobrovolnictví, multikulturalismus a prevence extremismu, odpovědný přístup k životnímu prostředí a odpovědný přístup k financím. Všechny kurzy jsou realizovány zdarma a srozumitelnou formou s důrazem na praktické pojetí a využití. Aktuálně probíhají prezenční kurzy ve větších krajských městech, ale vzdělávat se můžete také přes internet, a to ve formě online seminářů a e-learningových kurzů.

O všech podrobnostech a termínech se dočtete na webových stránkách projektu www.nebudovcan.cz.

RECEPT

MERUŇKOVÉ KNEDLÍKY Z TVAROHOVÉHO TĚSTA -

Použijeme meruňky dovezené p. Svatošem, přímo z Moravy- připravil **František Podloucký**

(pro 4 osoby)

250g měkkého tvarohu
(kostka)

1 vejce

300g polohrubé mouky

1 lžíce tuku (Hera)

špetka soli

Tvaroh spojíme s vejcem. Osolíme a přidáme mouku a tuk.

Vypracujeme vláčné těsto, které necháme chvíli odpočinout v chladu.

Těsto rozválíme na tloušťku cca 5 mm a pokrájíme na čtverečky, plníme ovocem (jahody, meruňky, třešně, borůvky....)

Zavaříme je v prudce vroucí, mírně osolené vodě a to asi 5-8 minut (po vhození do vody je vařečkou pozdvihneme ode dna, aby se nepřilepily)

Mastíme je máslem, sypeme cukrem, tvarohem, mákem podle druhu ovoce a vlastní chuti

Dobrou chuť !

Carpe Diem

ZPRÁVY Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

www.sumava-cepice.cz
http://bojanovice.webnode.cz
www.mestorabi.cz

Vývoz komunálního odpadu v roce 2013

1 x za 14 dní v pátek ráno

Rabí, Bojanovice, Čepice - liché číslo týdne
Chalupáři, máte zaplacený poplatek za odpad ?

Připomínáme, že je v platnosti od 1.3.2013 nová Obecní vyhláška o odpadech, která je uveřejněná na webu města.

Oslavenci v září 2013

65 let Bohumil Vichr, Rabí
70 let Eva Lohbergerová, Rabí
90 let Josef Fuchs, Rabí
92 let Milada Adamusová, Rabí

Oslavenci v říjnu 2013

93 let Josef Klásek, Čepice

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví a štěstí.

Narodili se:

26.6.2013 Zdeněk Dobiáš, Čepice

Blahopřejeme k narození dítěte.

Zemřeli:

27.6.2013 Květoslava Vichrová, 92 let, Rabí
3.7.2013 Ladislav Bláha, 59 let, Rabí

Vyslovujeme pozůstalým upřímnou soustrast.

Vážení senioři,

město Rabí uvažuje o **zřízení bezplatné služby** pro seniory. Tato služba bude spočívat v tom, že jsme ochotni Vám zajistit donášku drobného nákupu potravin z místní prodejny, případně obstarání nezbytných léků z lékárny ze Sušice.

Tato služba bude poskytnuta **seniorům v obcích Rabí, Bojanovice a Čepice**. Vždy je však nutné dodržet určenou dobu, časový úsek, kdy jsme schopni z provozních důvodů tuto službu zajistit. To znamená, v době **od 8:00 – 9:00 hod.- pouze ve všední dny**.

V případě zájmu o osobní asistenci, tzn. pomoc při úklidu, mytí nádobí, praní, osobní hygiena apod., lze nás též kontaktovat ke zprostředkování placené služby oblastní charity ze Sušice, případně z Horažďovic. Žádáme zájemce o výše uvedené služby, aby se podle potřeby průběžně hlásili na MěÚ v Rabí nebo na **tel. 376 596 252, 721 974 240**.

HASIČI z Rabí
žádají všechny občany
a chalupáře,

aby **vyřazená elektr. zařízení ne-**
vozili do Sběrného dvora v Sušici, ale uložili u
objektu hasičské zbrojnice Rabí.

**Za tento odpad dostávají hasiči peníze na svoji
činnost a svým přístupem jim v tom pomůžete.**

**Přivezte rozbité televize, ledničky, pračky,
myčky, mrazáky, sporáky, elektromotory, se-
kačky, pily, žehličky, varné konvice, kulmy,
fény, rádia, vařiče, apod. - vše, co se nechá
připojit do el. sítě.**

Informace na MěÚ Rabí.

INFOCENTRUM & KNIHOVNA

HOUBY

1.7. – 31.10.2013

Václav BURLE

Infocentrum

Rabí

(ÚT-NE 9-16h)

Pro velký zájem návštěvníků galerie je nadále prodloužena výstava **Život v obci** a souběžně s ní probíhá výstava fotografií hub p. Václava Burle z Prahy.

Lidové rčení: „co Čech, to houbař“ je jistě pravdivé a když letošní úroda hub je tak slabá, přijďte se podívat alespoň na snímky, které vás potěší.

VÍRA

Víra, to je velká síla...

Víra je vědět, že tě má někdo rád.

Víra je moc, láska a pád

Víra je všechno dohromady, máš kolem sebe lidi, když se dobře daří...

Víra je jako záchranný kruh, ten podrží i když nemáš vzduch.

Ale ta víra na něčem stojí, musí mít základ, jinak to sama neustojí.

Ten základ musí být pevný, složený stejným dílem z naděje i lásky...

Jana Jíchová, Bílenice

MIX

Z dopisu našeho čtenáře uveřejňujeme výzvu, na kterou můžete reagovat na naši adresu: rabskenoviny@seznam.cz nebo na adresu, jan.deklerck@yahoo.com

Děkujeme

Jmenuji se Jan Deklerck a sháním informace o domu čp. 24 Bojanovice, kde bydlím. Pokud někdo znáte o tomto domu nějaký příběh, nebo vlastníte starší fotografie, písemné záznamy aj., budu velmi rád, když cokoli zjistím.

Chybí vám něco na náměstí?

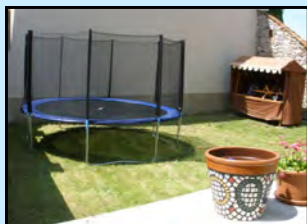
Více laviček?

Květinová výzdoba?

Napište nám vaše podněty a nápady.

rabskenoviny@seznam.cz

TRAMPOLÍNA

Trampolína spolku ROSa, která byla umístěna na dvorku za Městským úřadem v Rabí čp.57, byla z provozních důvodů odstraněna.

Během noční bouře došlo k jejímu poškození, a proto není nadále z bezpečnostních důvodů vhodná k použití.

Děkujeme za pochopení.

SPORT

V sobotu 29. 6. 2013 se v Rabí uskutečnil již 7. ročník turnaje v malé kopané, Memoriál Pavla Pilného. Této události se zúčastnilo sedm mužstev. Všechny týmy se utkaly navzájem mezi sebou. Hrací doba byla stanovena na 12 minut a maximální počet hráčů byl 1+4.

Účastníci: Pořádající, Horažďovice (vítěz 2010;2013) a Rabí (vítěz 2011), dále – Sušice (vítěz 2008), Lovosice (vítěz 2007; 2009; 2012), Týnec nad Sázavou, Děčín, Mníšek pod Brdy. Letošní ročník poctil svoji účastí Daniel Zítka, brankářská legenda a reprezentant, účastník ME 08, hráč Belgického Lokerenu a především dlouholetá opora R. S. C. Anderlecht, svojí bohatou a úspěšnou kariéru ukončil ve SPARTĚ, kde momentálně působí jako trenér brankářů. Daniel Zítka navíc posílil mužstvo Horažďovic. Před zahájením samotné sportovní akce, které bylo stanoveno na 9:00, vystoupil soubor horažďovických mažoretek. V 9:30 zazněl úvodní hvizd. Od prvních minut byli návštěvníci a fanoušci svědky nespočetně krásných fotbalových momentů, akcí a gólů. Po odehrání základní části následovala dvě semifinálová utkání Rabí-Děčín a Horažďovice – Týnec nad Sázavou.

Radek Sedláček, Jaroslav Obdržal a Jan Staněk s diplomem pro nejlepšího brankáře turnaje

Samotné finále přineslo duel dvou pořádajících mužstev a velké derby Horažďovice – Rabí, po velkém boji a naprosto vyrovnaném utkání zvítězilo mužstvo Horažďovic 2:0.

Konečné pořadí: 1. Horažďovice 2. Rabí 3. Děčín 4. Týnec nad Sázavou 5. Lovosice 6. Mníšek pod Brdy 7. Sušice. Závěrečné vyhlášení proběhlo za účasti předsedy Fanclubů Sparty pana Obdržala, kterému tímto děkujeme a těšíme se na další spolupráci. Ani letos nechyběl spartánský maskot Spartakus, k vidění byly poháry pro vítěze ženské fotbalové ligy a domácího poháru, které již po několikáté obhájily spartánské hráčky, po celou dobu turnaje se všem fanouškům ochotně podepisoval a se všemi fotil Daniel Zítka.

Po závěrečném ceremoniálu proběhlo společné zakončení turnaje v Rabské hospůdce, kde se o velice příjemnou zábavu postaral DJ JONO. Závěrem bychom chtěli poděkovat především Danielu Zítkovi, který si svým vystupováním, profesionalitou a ochotou získal nejedno srdce jak samotných hráčů, tak i přítomných diváků, dále vedení Sparty, sponzorům, rozhodčímu p. Husníkovi, všem týmům za předvedené výkony a v neposlední řadě organizátorům turnaje Fanclubu Horažďovice - Rabí. Nezbyvá, než si přát, aby i ten následující 8. ročník byl minimálně stejně povedený a aby nám naše milovaná SPARTIČKA v novém fotbalovém ročníku udělala více radosti než v tom letošním.

Radek Sedláček

SPORT

V rámci sportovní rubriky se Vám opět hlásíme se zprávami z kabiny budětického FK 2012. Od posledního vydání Rábských novin uběhla opět spousta času, odehrálo se několik zápasů, uspořádalo se několik společenských akcí, proto Vás seznámíme jen s tím nejdůležitějším, co se v poslední době stalo. Jak již možná někteří z Vás vědí, mužstvo Budětic si ve svém prvním soutěžním ročníku vedlo nad očekávání dobře a IV. třídu zakončilo na celkovém třetím místě, za suverénní svéradickou rezervou a nepřijemným Sokolem Zavlekov. Nejedná se ovšem pouze o úspěch hráčů, ale i realizačního týmu v čele s trenérem Zbyňkem Chmelíkem a vedoucím mužstva Zdeňkem Janečkou, bývalou brankářskou oporou místního Sokola. V neposlední řadě je třeba poděkovat fanouškům, kteří tuto sezónu bořili všechny mýty a rekordy v počtu návštěv utkání svých miláčků.

Vzhledem k tomu, že se návštěvnosti na stadionech zaznamenávají, bylo možné tento údaj porovnat s návštěvami v ostatních soutěžích a věřte tomu, že bychom se svou diváckou kulisou nemuseli stydět ani o tři soutěže výše.

Největší výhrou pro mě osobně je bezesporu statečný - a doufejme - vítězný boj Zdeňka Frančíka se zákeřnou nemocí. Svým obdivuhodným přístupem je všem hráčům příkladem bojovnosti a dovolím si tímto za celé Rábské noviny Zdeňkovi popřát hodně sil a zdraví do dalších let a sezón.

Do té nové vstupujeme s několika posilami, z nichž za největší pozornost stojí návrat Fandy Švehly na rábský trávník.

Pevně věříme, že se zástupci klubů dohodnou, poté by tedy s podpisem Františkovy smlouvy neměl být problém. Ten se vrací na hostování z blízkých Žichovic, kde kopal I.B i I.A třídu a já osobně na jeho přednosti

hodně sázím.

První zápas se hraje bohužel po vydání novin, nicméně jste všichni srdečně zváni především na naše další domácí zápasy.

Tým má v nové sezóně ty nejvyšší ambice a netají se velkou touhou postoupit do vyšší soutěže. Na hřišti bude zajištěno tradiční občerstvení s atraktivní obsluhou, účast spousty známých z Budětic, já doufám, že nově také z Bojanovic, tak proč si někdy na ten fotbal nevyrazit?

V příštím čísle Vám přineseme mj. rozhovor s nově zvoleným kapitánem a nástupcem slavného fotbalového jména Vaškem Kordou.

Za tým napsal David Homolka

Rozpis nejbližších zápasů:

Budědice - Sokol Kvasetice	10.8. 16:00
Sokol Pačejov B – Budědice	18.8. 15:30
Budědice – TJ Sušice C	24.8. 16:00
Milčice – Budědice	31.8. 17:00
Budědice – Svatobor Hrádek B	7.9. 16:00
Soběšice – Budědice	14.9. 17:00
Budědice – H.M. Boží	21.9. 16:00
Sokol Plánice – Budědice	28.9. 16:00
Budědice – Sokol Myslív	12.10. 16:00

JUMPING V RABÍ, ANEB JAK SI UDRŽET NEBO ZÍSKAT DOBROU KONDICI A NECHODIT NIKAM DALEKO?

Přijďte si zacvičit každé pondělí v 18:30 v KD Rabí. Máme ještě volná místa. Info také na tel. 776 312 336

-ak-

CO SE DO NOVIN SKORO NEVEŠLO....

Hotel Prácheň
Horažďovice
www.hotelprachen.cz
Tel. (+420) 606 565 420

Nabízí:
Masáže

Sportovní a rekondiční masáže
zad, šíje, krku, ramen, horních končetin, dolních končetin z obou stran,
břicha, hrudníku, plosky nohy, celého těla...

Medová detoxikační masáž
zad a šíje...

Tibetská masáž
zad a šíje bylinnými měšci...

*Dopřejte si profesionální masérské služby v příjemném prostředí
Hotelu Prácheň v Horažďovicích, nebo přímo u Vás doma.*

M A S Á Ž E

Záda+šíje 20min. 150,-Kč.,
nohy 20min. 150,-Kč.,
Plosky nohou 20min. 150,-Kč.

Kde : Pavel Vráblica, Rabí 36 – Židovny.

Informace na mobil: 776 348 614

Provozní doba
pošta Rabí

Po – Pá 8-9 14-16

POZOR ZMĚNA PROVOZNÍ DOBY !
ZKD Rabí - provozní doba

PO	7-12	
ÚT	7-12	13-17
ST-PÁ	7-12	13-16
SO	7-11	
NE	10-15	

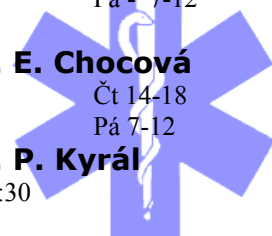
www.sumavenka.cz

**Zdravotní středisko
Žichovice**

MUDr. J. Vycpálek
Po 7-12 14-15 Čt - 14-18
Út 7-12 Pá - 7-12
St 7-12

MUDr. E. Chocová
Po 8-10 Čt 14-18
Út 8-11 Pá 7-12

MUDr. P. Kyrál
Pá 11-14:30

SLOVO ZÁVĚREM

**„EXISTUJE-LI NĚCO, CO CHCETE ZMĚNIT U SVÉHO DÍTĚTE, ZAMYSLETE SE
NEJPRVE, ZDA TO NENÍ NĚCO, CO BYSTE MĚLI ZMĚNIT U SEBE.“**

Carl Gustav Jung

Vydává Rábský okrašlovací spolek ROSa
Sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663
Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.
Šéfredaktorka: Eva Dušková
Adresa redakce: Rozsedly 20, 342 01 Sušice, tel.: 724 296 137
rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz
Redakce: Marie Jamrichová, Drahomíra Houdková
Grafická úprava: Eva Dušková
Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma.
Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300

Uzávěrka příštího čísla je **30. září 2013**